

»вѣрна дружина«, излѣзалъ на планината и захваналъ да гони турските бейове съвсѣмъ тирански. На много бейове той изгорилъ чифлиците, на множество турски изѣдници отсѣкалъ главите, на много турски тирани било отмжстено по заслугите имъ. Много пѣти тоя юнакъ изгубвалъ сичката си дружина, но тутакси събиралъ друга и продължалъ своите опустошения. Единъ день Корчо срѣщналъ одного отъ бейовете въ село Дабилowo (струмн. округъ). Тоя сиротински крѣвопиецъ яшилъ единъ добаръ арапски конь; а слѣдъ него вѣрвѣло цѣло стадо сензи, олани и чибукчи, които биле облѣчени въ сѣрма и злато. Бейятъ билъ още младъ човѣкъ. Въ едно мигновение Корчовата дружина обиколила тиранинѣтъ, смѣжнала го отъ конѣтъ, и около стотина крака захванале да го газатъ въ калѣта съ голѣма ненависть. Най-напредъ хайдуците му строшиле рѣцете и краката; а послѣ му отрѣзале и главата, която единъ отъ тѣхъ налѣзналъ на една тояга и понесалъ я предъ дружината. Това е било за Корча и за неговата дружина голѣмо тѣржество. Момците вѣрвѣле изъ пѣтьтъ весело и пѣле пѣсни. Трѣба да ви кажа и това, че гореказаниятъ бей е билъ единъ отъ ония тирани, които са не спиратъ предъ никакво престѣпление. Множество сиромаси изгубиле животѣтъ си подъ неговата тояга, множество млади жени и момчета му пожертвовале честѣта си, множество дѣца биле испотурчени, множество момченца биле обезчестени скотски или, да кажа по-вѣрно, азиатски, защото скотовете сѣ много по-благодарни отъ турците. Корчо е хайдутувалъ повече отъ 10 години. Една година Корчо си кушилъ нѣколко сексени,